

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 222. Quid notandum sit circa injurias contra honorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

docent *Less.* n. 82. *Lugo* n. 77. *Petsch.* q. 7. *illat.* 4. non fore peccatum, si fuerit publicum publicitate juris, quia non obstante oblivione videtur moraliter perseverare facultas manifestandi data à Judice.

1223 Q. 222. Quid notandum sit circa injurias contra honorem. R. Seqq. §. 1. Injuriam contra honorem nomine generico dicuntur *contumelia*, à contemnendo, inquit *Mol.* d. 18. n. 1. Contumelia autem dividitur præcipuè in convitium, improprium, irrisionem, illusionem, subsannationem, maledictionem. *Convitium* est, si vitium vel defectus etiam naturalis objiciatur alteri cum ejus dedecore. *Improprium*, sive contumelia specificè sumpta, quâ vitium vel defectus alicui præfenti in faciem objicitur. *Irrisio*, quâ quis præfens vel absens objicitur risui. *Illusio*, quâ quis objicitur ludibrio quasi rectè & cum quadam deceptione, uti cum Judæi Christo velatâ facie illudebant, dicentes, *prophetiza nobis Christe &c.* *Subsannatio*, quâ quis objicitur irrisioni per gestus aliôsve motus corporis, uti Christo Crucifixo subsannabant Judæi, moventes capita & dicentes, *Vah! qui destruis templum Dei.* Injuriam contra honorem sæpe additur *maledictio*, quâ quis imprecatur alicui malum, de quibus omnibus videri potest *Lugo* d. 14. sect. 11.

1224 §. 2. Contumelia ex genere suo est mortale, quia honor, qui per eam tollitur, est bonum æstimabilius quàm bona fortunæ: de se tamen est minus peccatum quàm detractio, respectivè ad illum, qui contumeliam infert, quia fama est bonum nobilius quàm honor, uti n. 1193. dictum est. Rectè autem notat *Steph.* t. 4. d. 6. n. 6., quòd
convitia,

convitia, quibus se mulieres, pueri & infimæ fortis homines appellant sagas, meretrices, adulteras, nebulones &c., communiter non sint peccata gravia, quia dicentes non ita sentiunt, nec intendunt inferre infamiam gravem, audientes autem non credunt similibus verbis, quia advertunt ex passione dici.

§. 3. Injuria contra famam potest esse sine contumelia, uti patet in judicio temerario & detractione de absente: similiter contumelia potest esse sine injuria contra famam, uti si alicui nemine præsentem objiciam vitium, si solus irrideam illum vel subfannem. 1225

§. 4. Injuria contra famam specie distinguitur ab injuria contra honorem, quia læduntur bona notabiliter diversa, uti colligitur ex dictis n. 1191. & 1192.; quod *Conf.*, nam detractor adhuc censetur aliquatenus revereri eum, cui detrahit, cum plerumque detrahat absenti, ideoque communiter detractio habet se instar furti: è contra contumeliosus abjicit reverentiam erga alterum, ideoque contumelia specificè sumpta habet se instar rapinæ, *Persch. q. 5. a. 3. Dico*, specificè sumpta, nam sumpta genericè, prout comprehendit omnes injurias contra honorem, potest fieri etiam absenti, uti si statua ejus dehonoretur; hinc rectè notat *Mol. n. 4.* in hoc solo non posse poni differentiam adæquatam detractionis & contumeliæ, quòd prima fiat absenti, altera præsentem, nam detractio fieri potest præsentem & contumelia absenti. 1226

§. 5. Sicuti omnes detractiones, ita omnes contumeliæ sunt ejusdem speciei, si distinguas mortalem à veniali, cum per omnes idem ho-

nor lædatur, neque ratione diversi modi refundatur specialis inhonestas, nam quòd improprium fiat præsentis, hoc ipsum est illa dehonoriatio, quæ hanc speciem constituit, violentiam enim nullam infert, quamvis alter sit invitus, ergo non ideo debet ab aliis specie distingui.

1228 Q. 223: *Quid notandum sit circa revelationem secreti: R. Seqq:*

§. 1. Per revelationem secreti potest fieri injuria gravis vel levis vel nulla, uti patebit ex dicendis: loquemur autem hìc tantum de revelatione secreti naturalis, nam de secreto sacramentali sive sigillo Confessionis, agatur l. 6. t. 4. c. 3. dub. 1.

1229 §. 2. Qui promittit servare secretum, non necessario intendit se obligare ex justitia, sed potest velle se obligare tantum ex fidelitate, uti cum communi Lugo d. 14. n. 137., addens hanc obligationem fidelitatis esse tantum sub veniali, nisi ex promissione non observata grave damnum nasceretur proximo.

1230 §. 3. Si secretum sit *commissum*, id est, revelatum sub antecedente pacto tacendi, continet obligationem justitiæ gravem vel levem, prout materia est, quia est contractus promissionis onerosus, subit enim onus revelandi, petens vicissim onus tacendi. Si sit secretum tantum *promissum*, id est, si tu tantum promisisti tacere, quod jam cognoveras, nisi intenderis obligationem Justitiæ, obligaris tantum ex fidelitate: In dubio autem, an intenderis obligationem justitiæ, utendum est conjecturis, ex consideratione circumstantiarum, nam si ita promittas, ut si tunc peteretur à te, an velles te sub mortali obligare,